

Ajan arvoitus

Eläkeläistuttava valitteli kuinka nykyään "päivät ovat niin pieniä" ettei ehdi kuin rappusilla käydä käännyksessä ja taas on ilta. Varsinkin iäkkäämmillä aika jostain syystä suorataan lentää käsistä. Olen joskus "järkeilyt" ajan nopeutumisen johtuvan siitä, että esimerkiksi 20-vuotiaalla kymmen vuotta on puolet elämästä mutta viisikymppisellä vain viidesosa, siis paljon vähemmän.

Viiden aistin lisäksi meissä, kuten kaikessa materiassa, on olemassa myös aika-aisti, jonka toiminta voi muuttua eri tilanteissa. Ehkä vanhuksella ajan taju on häviämässä tarpeettomana kun hän lähestyy ajattomuuden tilaa. Lineaarisesti etenevä aika on verrattavissa kaksikulotteiseen janaan. Se tuntuu kulkevan yhteen suuntaan ja päättyvän jossain vaiheessa. Kaksikulotteisuus antaa vinkin siitä, että ajalla voi olla useampiakin ulottuvuuksia. Jos jossakin aika on useampikulotteista, myös materia siellä täytyy olla toisenlaista kuin tämä nykyinen tomumme.

Vaikka maapallon elämä kulkee ajan tahtiin, elämme samalla myös ajattomuudessa. Aikaprinsiippi, jossa materia toimii, on olemassa ikään kuin ajattomuuden kylkiäisenä. Ikuisuus ei voi alkaa esimerkiksi kuoleman jälkeen vaan se vallitsee jatkuvasti. Muun muassa tämän ymmärtämiseen viittaa buddhalainen sanonta: Kuole ennen kuin kuolet.

Keskuudessamme on myös ihmisiä, joilla aika-aisti toimii jo osittain seuraavan ulottuvuuden lakien mukaan. Selvänäkijöillä on pääsy siihen kaikkeuden tietopankkiin, jossa kaikki mennyt ja tuleva on saatavilla.

* * *

Aika tapahtuu vain minun tajunnassani, nyt. Voimme elää vain läsnä olevassa hetkessä. Aika on annettu muutosta varten ja muutos voi tapahtua vain nyt. Jotkut hautovat mielessään menneissä hetkissä tapahtuneita kipeitä asioita ja raahaavat sieltä kärsimyksen läsnä olevaan hetkeen. He ovat ajan orjia raskaimman päälle. Mainiossa kirjassaan 'Läsnäolon voima' Eckhart Tolle esittää selkeitä ajatuksia ajan olemuksesta, siitä miten mieleemme on ajatusten kautta sitoutunut menneeseen ja tulevaan ja lähes unohtaa, että ainoa elämä on tässä ja nyt.

Tolle kirjoittaa myös, että "ei ole olemassa mitään ajassa tapahtuvaa pelastusta. Et voi olla vapaa tulevaisuudessa. Tämä läsnä oleva hetki on vapauden avain. Voit siis olla vapaa ainoastaan *nyt*."

Tajuamme ajan olemassaolon vertaamalla sitä ikuisuuteen. Huomaamme muotojen lyhytikäisyyden koska meissä on ikuinen perusolemus. Aika tarkoittaa myös samanaikaisuutta eli tapahtumien riippuvuutta toisistaan. Ajattomuus puolestaan sitä, että tapahtumat eivät ole riippuvaisia toisistaan.

Niin sanottu ikuisuus ei tietenkään tarkoita loputonta aikaa, vaan koko ajanrattaan puutumista tai erittäin monikulotteista aikaprinsiippiä. Se on olemassaoloa ajan "yläpuolella". Aavituksia tästä voi saada meditaatiossa. Päästyämme materia "taakse" tai "herraksi" vapaudemme myös ajan rajoituksista, ja se on mahdollista osittain jo nyt. Silloin emme enää tarkkaille kaikkeutta näennäisesti sen ulkopuolelta, vaan kaikki on meissä. Silloin kaikki on meissä.

Heikki Juutilainen